N°. 41. A°. 1837.

MAANDAG DEN 22sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 18 Mei 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 17den dezer, N°. 498/444, is bepaald als volgt:

ARTIKEL 1.

Bij het overlijden van gehuwde Ambtenaren in de Kolonie *Suriname*, zal aan derzelver na te latene Weduwen worden uitbetaald het volle tractement van den Ambtenaar, over het trimester, waarin dat overlijden heeft plaats gehad.

Bij het overlijden van gehuwd geweest zijnde Ambtenaren, zal zoodanige uitbetaling geschieden aan de minderjarige Kinderen, welke dezelve uit hun huwelijk hebben nagelaten.

ART. 2.

Bijaldien echter de boedel van zoodanigen Ambtenaar niet door de Weduwe of geïnstitueerde erfgenamen wordt aanvaard, of wel om andere redenen aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* devolveert, zal de uitbetaling in art. 1 omschreven, plaats vinden, van den dag af des overlijdens van den Ambtenaar, tot aan het einde van het trimester.

ART. 3.

Degene, die door het Gouvernement wordt benoemd in de plaats van zoodanig overleden Ambtenaar, zal niet eerder in het genot treden van het tractement aan die betrekking verbonden, dan na expiratie van het vierendeelsjaars bij art. 1 bedoeld.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.
Vrijdag, den 19 Mei 1837.

Het *zeven acht en veertigste* aandeel in de Plantaadje *ANNA'SZORG*, gelegen in de *Warapper kreek;* aankomende F. J. L. R. VAN ONNA. ƒ 6,500. Den Minderjarigen P. J. DE FRIDERICI.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, de Nederlandsche Sloep *Ludolph en Constant*, Kapt. F. G. STRONG, van Nickerie en laatstelijk van de Post Coronie, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren W. FERRIER en 2 Bedienden, T. GREEN, R. TAYLOR, den Sergeant F. L. GROSSING en den Jager LESINEZ, behoorende bij het Bataillon Jagers N°. 27.

UITGEKLAARD.

Den 18den dezer, de Nd. Am. Brik *Sygnet*, Kapt. C. FITZ, naar Boston; lading: 245 vaten Malassie.

Advertissementen.

AANBESTEDING.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen aan den minst inschrijvenden aanbesteden, om voor of uiterlijk op den 31sten Augustus aanstaande, te leveren de navolgende HOUTWAREN; als:

(4) *Vier* stukken lang 30 voeten dik 10+16 duimen
(8) *Acht* stukken lang 50 voeten dik 10+10 duimen
} BRUINHART, GROENHART of BOLLETRIE.

(16) *Zestien* stukken lang 27 voeten dik 10+10 duimen
(1) *Een* stuk lang 12 voeten dik 10+10 duimen
(24) *Vier en Twintig* stukken lang 10 voeten dik 9+10 duimen
(1) *Een* stuk lang 32 voeten dik 9+9 duimen
(4) *Vier* stukken lang 18 voeten dik 8+9 duimen
(4) *Vier* stukken lang 20 voeten dik 8+8 duimen
(5) *Vijf* stukken lang 18 voeten dik 8+8 duimen
(16) *Zestien* stukken lang 15 voeten dik 8+8 duimen
(12) *Twaalf* stukken lang 12 voeten dik 8+8 duimen
(14) *Veertien* stukken lang 10 voeten dik 8+8 duimen
(4) *Vier* stukken lang 6 voeten dik 8+8 duimen
} BOLLETRIE.

En zulks op de konditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden ten lokale der Financieele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten, zullen worden aangenomen tot Vrijdag den 2den Junij des morgens ten *negen* uren.

Paramaribo, *den* 19 *Mei* 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

TRANSPORTEN.

(17603) Den 18den Mei 1837. PHILIP KUVEL c. s. qq., B. GUILMIN, aan J. G. KRAMER, van het Huis en Erf, aan de *Keizerstraat*, L^r. B. N°. 112.

Den 19den. RICHARD O'FERRALL JR., aan CAROLINA PETRONELLA DE HART, van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, L^r. B. N°. 33.

HIJPOTHEEK.

Den 12den Mei 1837. JOHANNA PAULINA MATROOS, aan B. A. GERRITSEN, *(Eerste Hijpotheek)*, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Joode Breedestraat*, L^r. D. N°. 20.

Paramaribo, *den* 20 *Mei* 1837.
WENTHOLT.

(18773) De ondergeteekende zal op Dingsdag den 23sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, ten Sterfhuize van Mejufvrouw BLOEMPJE MOZES WOLFF Wed. van den Heer A. M. LEVIJ, verkoopen:

HUISRAAD, MEUBELEN, TAFEL- en *SERVETGOED*, gemaakt *ZILVER* en eenige *SIERADEN*, al hetwelk op den dag *vóór-* en op den verkoopdag voor een ieder te bezigtigen is; — en voorts over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen: Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Watermolenstraat*, L^r. B. N°. 26; alles nagelaten door wijlen Mejufvrouw B. M. WOLFF Wed. A. M. LEVIJ.

Wordende een ieder, die eenige vordering ten laste des gezegden Boedels mogt hebben, vriendelijk verzocht daarvan ten spoedigsten aan den ondergeteekenden opgave te doen.

Paramaribo, *den* 17 *Mei* 1837.
CHs. LIONARONS,
Exe. Testam.

(19718) De *Firma* van M. J. COSTER & C°., met den 15den dezer maand opgehouden hebbende; hebben de ondergeteekenden zich geassocieerd, om alle HANDELSZAKEN dier Firma op denzelfden voet, voor hunne gemeenschappelijke rekening voortte zetten, onder de *Firma* van HEIDEMANS & MONK.

Dankbaar voor de menigvuldige blijken van vertrouwen door de geëxisteerd hebbende Fima voornoemd, genoten, bevelen de ondergeteekenden zich op nieuw in de welwillende protectie hunner Begunstigers.

Paramaribo, *den* 17 *Mei* 1837.
J. HEIDEMANS.
J. B. MONK.

HEIDEMANS & MONK,

hebben ontvangen per Kapt^s. D. SPREEUW en R. TJEBBES.

Boter; Zoetemelksche en kasseere Kazen; Aardappelen; kasseer Vleesch; dito Tongen en Worst; Haring; Laberdaan; Patent Olie; Anijszaad; zoete- en bittere Amandelen; Broodsuikers; &c., &c.

Zwart- en blaauw Laken; Everlasting; Flanel; rood Zwitsersch Katoen; Bielevelder Linnen; 10/4 Katoen en Schotsch Batist; Kanafas; Jaconets; een assortiment van DOEKEN, *(nieuwe patronen)*; Gebloemde- en Effe Tulles; Bouquetten; Linten Ceintures; Effe- en *à Jour* Zijde Kousen; witte geborduurde Shalons.

Fijne Kristalle- en Glaswerk; Dames Schrijflessenaars; bronze Tafellampen; Schilderijen; Goude Parures; Zilvere Horologien; Ceintuur Gespen en Plaques; Hemden Knoopjes; vergulde Halskettingen; Patent Nekkammen; Tafelmessen en Vorken; Eau de Cologne en Bristol Zeep.

Koffijmolens; Braadroosters; Engelsche Strijkijzers en Koekepannen.

Een *nieuwe* assortiment van Schoenen; vilte Hoeden; &c., &c. (19719)

J. H. GILHUIJS & C°.,

hebben ontvangen per het Schip *de Harmonie*, Kapt. D. SPREEUW, en bieden te Koop aan:

Boter; Hammen; Zoetemelksche-, Komijne-, Limburger- en Zwitsersche Kazen; Rook- en Pekelspek, en dito Vleesch in ¼ tonnen; Rolpens; Saucijsjes; Pekelworst; Ossehaasjes; gerookte Tongen, Saucijs de Bologne; Paterstukken; Genua Olie in fleschen; St. Jans Uijen; Augurken; Olijven, en meer andere GOEDEREN voorradig. (18774)

(19717) Kapt. D. SPREEUW, voerende het Schip *de Harmonie*, zal tegens den 30sten Junij e. k., deszelfs terug reis naar *Amsterdam* aannemen; recommandeert deszelfs Bodem, ter inlading van SUIKER en KATOEN.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 8 April 1837.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3 April.

De *Sentinelle Picarde* geeft de volgende bijzonderheden, omtrent de onlusten, die ter gelegenheid van het invoeren van een nieuw tarief voor het octrooi, te Amiens hebben plaats gehad.

„Woensdag en Donderdag ll., zijn er zeer bedroevende tooneelen voorgevallen. De ambtenaren bij het octrooi, maakten aanstalte, tot het ten uitvoer leggen van het nieuwe tarief voor de voorsteden; de ingezetenen dier buitenwijken waren des te meer verwonderd over het verschijnen der ambtenaren, daar zij na de beraadslagingen van den gemeenteraad, en na het vertrek van den maire naar Parijs, hadden mogen denken, dat het in werking brengen voor het minst geschorst zou zijn geworden. De ambtenaren werden slecht ontvangen en de politie niet beter.

„Op vele plaatsen verzette men zich, door zich blootelijk weigerachtig te betoonen om iets te verrigten; de deuren bleven gesloten; in de voorstad van Hem veroorloofde men zich bedreigingen; in St. Pierre werd met steenen geworpen en werden sommige ambtenaren daardoor getroffen; de toeloop werd zoo groot en het protesteeren tegen de maatregelen van de schatkist zoo sterk, dat de ambtenaren zich moesten verwijderen.

„Den volgenden morgen, zijnde Donderdag, werd in de voorstad St. Pierre eene zwarte vlag uitgestoken, en men beweert zelfs dat een troep zich naar het kasteel begaf. Het gelukte den policie-dienaren, niet zonder moeite en letsel, de zwarte vaan weder weg te nemen. De troepen waren reeds daags te voren geconsigneerd geworden, een detachement infanterie bevond zich in de voorstad, een bataillon van de nationale garde was, benevens een eskadron ruiterij, bijeen geroepen; een twintigtal nationale gardes, zoo te voet als te paard, nam post aan de maire. Eene talrijke, op het plein bijeen geschaarde menigte dreigde de bureaux van het octrooi aan te vallen. De groote deur dier bureaux werd al spoedig overweldigd en tegen de ambtenaren werden verregaande bedreigingen geuit. De maire uit Parijs terug zijnde, verwachtte men elk oogenblik eene proclamatie, waarin de reden van zijne reis vermeld zou zijn geworden, doch er is niets verschenen. Dit heeft een algemeen misnoegen verwekt. Er waren vele arrestatien gedaan, hetgeen aanleiding gaf tot eenen oploop voor het huis van arrest. De generaal VARLET begaf zich in persoon en in groot uniform derwaarts, vergezeld van den kommandant der gendarmerie. Het schijnt dat de generaal een weinig te driftig is geweest; hij zou aan een detachement order gegeven hebben, er op in te loopen, om de menigte uit een te drijven. In het gedrang is de generaal nog al mishandeld geworden, men verzekert zelfs dat hij den degen getrokken heeft. Des avonds hebben talrijke patrouil les de stad en voorsteden doorkruist. Beide ruiterij en infanterie waren op de been; alles is stil gebleven. Den volgenden dag was alles rustig, doch heeft er een aantal nieuwe arrestatien plaats gehad."

Wij hebben gisteren gezegd, dat er ook van onlusten onder de werklieden van Lijons gesproken werd, onze bijzondere correspondentie geeft ons heden, hieromtrent, nader het volgende.

„Aan het ministerie van binnenlandsche zaken zijn dezer dagen onderscheiden berigten ontvangen, die zeer ontrustend luiden omtrent den toestand van de stad Lijon. Wij hebben reeds gewaagd van de crisis waarvan de zijdenfabrijken zich bevinden; en van het rapport van den prefekt van het departement van den Rhone, die het getal werklieden, die op dit oogenblik te Lijon en in de voorsteden zonder werk loopen, op 25,000 man begroot. Uit de Vereenigde Staten zijn thans nader brieven ontvangen, die alle hoop op aanstaande bestellingen doen verdwijnen, zoodat deze spanning van zaken nog geenzins haar einde schijnt te naderen. Reeds zijn er sporen van woeling onder de Lijonesche bevolking opgemerkt, en de ondervinding heeft geleerd, hoe gevaarlijk het is de Lijonesche werklieden in gebrek te doen versmachten. Gisteren en eergisteren zijn er kabinetsraden gehouden, waarin beraadslaagd is geworden over de maatregelen die men zou kunnen nemen, om de Lijonesche werklieden ter hulp te komen. Inmiddels heeft men het 41ste van linie, tot versterking van het garnizoen van Lijon afgezonden, en men voegt er bij, dat de minister van binnenlandsche zaken order bekomen heeft, om den prefekt van den Rhone 600,000 franken, ter verdeeling onder de meest behoeftige werklieden, toe te zenden.

De toestand der nijvere klassen is hier te Parijs voorzeker niet zoo nijpend als te Lijon, maar ook hier kwijnt de handel en op de meeste werkplaatsen is de helft van het volk afgedankt, terwijl het in geene andere fabrijken werk kan vinden. Gebrek aan vertrouwen op het ministerie, schijnt de hoofdoorzaak van dit alles."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 31 Maart.

De *Morning-Herald* behelst het volgende, niet onmerkwaardige bijzonderheden, nopens de voortgangen des Miguellistischen Guerilla-hoofdmans REMECHIDO in Algarve, en van de voorslagen door de regering van Donna MARIA met betrekking hiertoe bij de Cortes gedaan:

„De vraag, of de provincien Algarve en Allentejo onder de krijgswet geplaatst zouden worden was verleden Zaturdag andermaal het onderwerp der raadpleging bij de Cortes. De regering drong aan, dat geen ander middel in staat was, den voortgang van den kanker te stuiten, door welken het staatsligchaam aangetast was. LEONEL verklaarde, van den kant der ministers, dat men dagelijks, van de bestuurs-magten in de onderscheidene districten dier beide provincien, de dringendste aanvragen om hulp ontving. Dat REMECHIDO openlijk ondersteund en in de hand gewerkt werd, niet alleen door den boerenstand, maar zelfs door vele personen van ongelijk grooter gewigt in de maatschappelijke schaal; dat zijne magt reeds duizenden, in plaats van honderden, bedroeg, en dat hij bezig was dezelve regelmatig te organiseren onder officieren van rang, die zich uit verschillende oorden des lands bij hem gevoegd hadden; dat hij de gewoonte om plundertogten te doen had laten varen, en in plaats daarvan de veel beter slagende handelwijs had aangenomen, om de gegenegenheid des volks te winnen door zich zorgvuldiglijk van allen roof of geweIddadigheid tegen ambteloze personen te onthouden. De afgevaardigden uit Algarve bevestigden deze opgaven en voegden er bij, dat REMECHIDO zich nu laatstelijk naar Gibraltar begeven had, om er zich 3000 geweren te verschaffen; dat een vreemd schip voor hem eene lading ammunitie aan de kust gelost had, en dat eerst onlangs nog een detachement van zijn volk eene aanzienlijke som aan staatsgelden had opgeligt. Na verscheiden uren doorgebragt te hebben met de bijzonderheden van den maatregel (want tegen haar geheel was er geen weerstand) te ontleden en te bediscutieren, werd dezelve met eenparige stemmen aangenomen. De regering is derhalve nu gemagtigd, om alle stappen te nemen, welke zij dienstig mogt oordeelen, om de magt der Miguellisten uit te roeijen, en zijn de districten Faro, Tavira en de Serra in Algarve, die van Beja en Evora in Alentejo, buiten de wet gesteld. Twee vragen doen zich nu, bij de overweging der hierboven vermelde daadzaken op: in de eerste plaats, wat is de ware gezindheid van het gros der Portugesche natie ten opzigte van Don MIGUEL? Over dit punt was er, nu omtrent drie jaren geleden, slechts een algemeen gevoelen te weten dat hij algemeen veratschouwd werd en het verdiende. Dit denkbeeld werd toen aleen axioma beschouwd — thans echter is het, minst genomen en volgens de nieuwerwetsche uitdrukking, eene open vraag geworden. Het tweede vraagpunt is, wat zal de Britsche regering doen, bijaldien immer de Miguellistische partij, door eenen buitengewonen keer, zoodanig de bovenhand bekwam, dat het tegenwoordig stelsel en thans regerend huis daardoor in gevaar geraakten? Zal Engeland in zulk een geval, haar den oorlog verklaren, en zal JOHN BULL zich wel genegen voelen om ettelijke millioenen te besteden, ten einde den schepter te verzekeren in handen dier lieden, van welken al de maatregelen zijn uitgegaan, die, men genomen heeft om zijne handels en andere belangen in betrekking tot Portugal te benadeelen? Deze vragen zijn wel waard, dat men er de oplossing van beproeve.

De minister lord JOHN RUSSELL heeft den 23 Maart in het Lagerhuis zeer breedvoerig zijne denkbeelden ontwikkeld omtrent verzachtingen, die nog in Engeland in de lijfstraffelijke wetgeving te maken waren, en vooral ook omtrent het afschaffen der doodstraf in bepaalde gevallen. Dien ten gevolge heeft hij verlof gevraagd en verkregen tot het indienen eener wet, waarbij de doodstraf voor het geval van het vervalschen van wisselbrieven en dergelijke afgeschaft, en in eene uitbanning voor een zeker aantal jaren veranderd zou worden. Het aantal der in Engeland en Wales ter dood veroordeelden heeft, volgens den minister in 1835, 523 en in 1836, 494 bedragen. Van dezen waren in het eerste jaar slechts 34 en in het tweede slechts 17 ter dood gebragt; zoodat, ten gevolge der te groote gestrengheid der Engelsche wetgeving, nog altijd een groot aantal doodvonnissen onuitgevoerd bleef. Over het algemeen werd door den Koning thans de doodstraf meestal kwijtgescholden, als de misdadiger zich niet aan opzettelijken moord had schuldig gemaakt. De minister heeft verder door cijfers aangewezen, dat sedert het afschaffen der doodstraf voor den diefstal van schapen en paarden, die beide misdaden niet noemenswaardig vermeerderd, ja zelfs hier en daar verminderd waren. Hij wilde dus ook, indien de thans voorgestelde bepalingen wierden bekrachtigd, soortgelijke ten aanzien van diefstal met huisbraak en andere met den dood bedreigde misdrijven invoeren. Intusschen heeft de minister niet ontkend, dat hij geen onvoorwaardelijk voorstander van de verbanning naar Nieuw-Holland en van Diemensland was; meenende hij, dat, indien Engeland voortging met naar die afgelegene gewesten, zoo als thans het geval was, jaarlijks 3, 4 of zelfs 5,000 veroordeelden te verzenden, aldaar een zoo bedorven en zedelooze maatschappelijke toestand zou ontstaan, als nergens anders in geheel de wereld werd aangetroffen, terwijl men in dat geval aldaar tevens steeds eene grootere en kostbaarder krijgsmagt zou moeten onderhouden. Naar het schijnt, helt de minister tot het gevoelen over, om bij de verzachting der lijfstraffelijke wetgeving in Engeland de tuchthuisstraf binnen 's lands veelvuldiger, dan tot nu toe, toe te passen.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.